Preoții de la Rădeni, șantajați de membri ai grupului Sava-Staicu să accepte deciziile schismatice de la Mestecăniș

Se împlinește zilele acestea un an de când conducerea Schitului Rădeni a decis să achieseze la calea schismatică propovăduită de un grup extremist coagulat la Buzău, sprijinit de preotul Staicu, de monahul Efrem Ciubotaru (fost econom la Prodromu) și, din umbră, după cum s-a văzut ulterior, de către monahul Sava (fost membru al sinaxei Marei Lavre din Sfântul Munte).

În acele zile de octombrie, egumenul Schitului Rădeni, ieromonahul Pamvo Jugănaru, a fost efectiv terorizat de către unii "credincioși", prin sms-uri în care i se cerea imperativ să se lepede de "erezia părtășiei la erezie". Acele sms-uri erau preluate direct (cu unele cuvinte grecești pe care colportorii lor nici nu le pricepeau) din delațiunile pe care preotul Staicu începuse să le publice pe siteul propriu la adresa participanților la întâlnirea de la Beiuș, din septembrie 2017.

Sub presiunea acestor mesaje și a insistențelor ieromonahului Spiridon Roșu (care l-a "catehizat" pe părintele Pamvo cu "scrierile" preotului Staicu), părintele Pamvo a acceptat linia pe care o impuneau cei care ulterior au devenit cunoscuți ca fiind gruparea schismatică Sava-Staicu-Rădeni sau gruparea schismatică Roman-Satu-Mare-Barajevo-Cacak-Mestecăniș.

La un an distanță de acel moment trist pentru întreaga mișcare de nepomenire, preoții de la Rădeni se află din nou sub teroarea grupului la care s-au racordat în octombrie 2017. **Motivul: refuzul de a accepta deciziile schismatice de la Mestecăniș.** Li se cere, la un an distanță, să se lepede din nou de teologul Mihai-Silviu Chirilă (devenit, se pare, obsesia acestor oameni), în ciuda faptului că au făcut-o deja în urmă cu un an.

Pe un site obscur a apărut un material "strict din inițiativa mirenilor" în care preoților de la Rădeni li se cere să își precizeze "clar mărturisirea de credință". În primăvara acestui an, colegii de la siteul OrtodoxINFO au scris un material în care afirmă că siteul respectiv se află sub ascultarea ieromonahilor Spiridon Roșu

și Xenofont Horga. OrtodoxINFO demonstrează că unii dintre cei ce scriu pe acel site batjocoresc memoria părintelui Iustin și a părintelui Arsenie Papacioc. Siteul este cu totul anonim, neasumându-și nimeni niciunul dintre articolele publicate acolo.

Foto: https://ortodoxinfo.ro

Dacă afirmația colegilor de la OrtodoxINFO este corectă, atunci preoților de la Rădeni li se cere să își clarifice mărturisirea de credință de către un site aflat sub **patronajul a doi ieromonahi care până în acest moment nu au făcut niciun fel de mărturisire publică de întrerupere a pomenirii ierarhului**. Din relatările unor credincioși care frecventează Rădeni, acum câteva săptămâni ieromonahul Xenofont și-ar fi trimis câțiva ucenici să îi arate ieromonahului Pamvo, egumenul de la Rădeni, că părintele Iustin ar fi făcut erori. Se pare că egumenul i-a trimis la plimbare.

Așadar, siteul respectiv publică o scrisoare despre care spune că este "strict inițiativa mirenilor", iar autorii săi, un grup de "teologi" (de vreme ce își permit să îl judece pe marele patrolog protopresbiter Teodor Zisis se presupune că sunt niște teologi cel puțin la fel de mari ca și sfinția sa, nu?) canadieni, ilfoveni, râmniceni și focșăneni, se așteaptă ca noi să și credem că niște oameni care nu fac nimic fără a cere binecuvântarea duhovnicilor lor au avut o inițiativă "strict a mirenilor", nebinecuvântată de duhovnicii lor, participanți probabil la întâlnirea schismatică de la Mestecăniș. Se poate așa? Dacă nu, și eu cred că nu, de ce nu sunt cinstiți să recunoască faptul că "inițiativa mirenilor" este de fapt cel puțin binecuvântată de preoții de care acești mireni ascultă fără crâcnire.

După un șir de citate patristice fără nicio legătură cu tema pusă în discuție, autorii "inițiativei mirenilor" le cer socoteală preoților Ieronim, Andrei, Ghedeon, Pamvo de la Rădeni, sugerând că aceia "nu ar urma calea Sfinților Părinți": "Sfințiți Părinți, dacă spuneți că vreți să urmați calea Sfinților Părinți în ce privește îngrădirea de erezie, atunci de ce există lucruri contradictorii între voi, de ce nu vorbiți aceeași limbă și de ce unii participă cu drag la sinaxe, sfătuindu-se cu frații lor împreună luptători, iar alții nu participă, spunând că aceste sinaxe au adus numai rele?".

După aceea, se trece la apărarea poziției "Părinților Athoniți" (cu litere mari, uitând să precizeze că de fapt "Părinții Athoniți" au mai rămas doi, monahii Sava și Efrem), arătându-ni-se de fapt cine s-ar putea afla în spatele "inițiativei mirenilor". Despre acești părinți atoniți cu literă mare se spune neadevărul că au păstrat mereu aceeași linie, când în realitate ei au păstrat la început, pe când colaborau cu teologii greci membri ai adevăratei mișcări antiecumeniste din acea țară, linia patristică, după care, ulterior, au deviat spre o viziune stilistă asupra luptei, pe care au încercat să o expună la Oreokastro, dar s-au repliat văzând că delegația română nu agreează această linie, apoi, pierzând teren în Grecia, au găsit în România câteva persoane fără instrucție teologică solidă, dar cu o structură pietistă, alături de care încearcă să ducă la capăt proiectul schismatic eșuat lamentabil în Grecia.

Scrisoarea "mirenilor" continuă cu evidențierea "roadelor" "Părinților Athoniți" și cu batjocorirea arhiepiscopului Longhin de la Bănceni, a părintelui protopresbiter Teodor Zisis și a celor care se opun ideilor schismatice ale "Părinților Athoniți", după care încearcă să explice cumva de ce monahul Sava s-a pus în fruntea grupului pe care l-a creat în România prin dezbinarea părinților nepomenitori și a poporului care îi urmează: „În toată istoria Bisericii avem această învățătură: **cei care nu au experiență îi urmează pe cei cu experiență (iar în cazul nostru sunt Părinții Athoniți)**, ca împreună să-L urmeze pe Hristos" (s.n.).

În consecință, vor să ne spună autorii srisorii, urmarea monahului Sava este de fapt nici mai mult, nici mai puțin decât o urmare a lui Hristos. Iar cel ce refuză să se sfătuiască (adică să accepte ordinele monahului atonit; pentru aceasta a se vedea cum s-a desfășurat sinaxa de la Roman) este lipsit de harul divin: „Iar cel care nu voiește să se sfătuiască arată egoism și aroganță, și prin urmare, nu este luminat de harul dumnezeiesc". La acest argument fie-mi îngăduit să pun o întrebare: **De ce nimeni din Sfântul Munte Athos nu l-a urmat pe monahul**

Sava, cel plin de experiența luptei antiecumeniste?

După ce încearcă să îi pună pe preoți în poziția de a nu putea respinge demersul lor, prin prezentarea unui concept despre părtășia la erezie care este al lor, nu al celor care l-au susținut pe temeiuri patristice (despre modul în care trebuie înțeles corect conceptul de părtășie la erezie, vezi fimul preotului Matei Vulcănescu pe această temă și ultimele întrebări adresate retoric în acest articol), **către sfârșit, scrisoarea trece direct la amenințare și șantaj**: "Iar de se va întâmpla să nu faceți publică poziția Voastră, atunci, cu durere, ne vom simți obligați să înștiințăm toată pliroma ortodoxă despre aceste lucruri încâlcite". Un ultimatum de genul acesta le-a dat și preotul Staicu părinților participanți la întâlnirea de la Beiuș, fixându-le și un termen-limită. Părinții au ignorat atunci amenințarea. Înțeleg că și cei de la Rădeni fac cam la fel.

Nu ne spun autorii cine este „toată pliroma ortodoxă" la care fac referire, de vreme ce ei îi consideră aproape pe toți ortodocșii din lume eretici. E vorba probabil de grupusculul „celor patristici" și probabil de credincioșii episcopului Artemie din Serbia, singurii cu care se pare că au un fel de comuniune. După ce îi șantajează și îi amenință pe preoți, autorii își cer pios iertare, cum stă bine unor oameni duhovnicești.

Așa se încheie scrisoarea. Siteul completează cu un fel de "notă de redacție", scrisă în stilul incoerent în care este scris întreg siteul respectiv. În această notă, preoții de la Rădeni sunt luați la întrebări unul câte unul.

Ni se spune în plus că „părintele Antim și-a trimis toate binecuvântarea sfinției sale pentru desfășurarea Sinaxei de la Satu Mare și a participat la Mestecăniș, dimpreună cu ieromonahul Vichentie" și că sfințiile lor sunt dintre cei ce „s-au convins mai domol"; că părintele Pamvo nu are o poziție clară, fără echivoc, că ieromonahul Andrei și ieromonahul (de fapt protosinghelul) Ieronim nu sunt de acord cu "pseudoteologul" M.S. Chirilă, deoarece "nu sunt de acord nici cu proiectul său de «rezoluție»" dar au nelămuriri cu privire la sinaxa de la Roman și zic că nu toți cei în comuniune cu ereticii sunt eretici și că Longhin (numit cu nerușinare, fără niciun fel de titlu arhieresc) nu este eretic (în stilul lor neștiutor de carte teologică, membrii "redacției" afirmă de fapt fără să își dea seamna că cei doi părinți sunt de acord cu calea noastră ortodoxă corectă, deoarece asta susținem și noi, că nu toți românii sunt eretici și că ierarhii luptători din lume nu pot fi batjocoriți).

Ce concluzii putem trage din această scrisoare “a mirenilor” și din afirmațiile cuprinse în nota de „redacție” a siteului specializat în batjocorirea marilor duhovnici:

1. **Preoții de la Rădeni, în mare parte, nu sunt de acord cu atitudinea schismatică a grupului condus de monahul Sava** (nu știm ce poziție mai are în acest grup preotul Staicu, sfinția sa rămânând acasă la ultima sinaxă [există voci care spun că ar fi fost o condiție a participării părintelui Antim], dar manifestându-și acordul față de ea, deși nu a publicat niciun cuvânt despre deciziile de acolo). Din informațiile noastre, la Rădeni, dintre preoți, doar protosinghelul Elefterie, gazda întâlnirii din Roman, este de acord cu poziția monahului Sava și a celor prezenți la cele trei întâlniri.
2. **Membri ai grupului Sava-Staicu (?) practică pe față forme de presiune, intimidare și șantaj pentru a-i ține sub control pe cei care s-ar putea să nu mai fie de acord cu calea greșită pe care merg.**
3. Dacă Schitul Rădeni începe să dea semne de îndepărtare de grupul schismatic condus de monahul Sava, atunci monahul grec s-ar putea să retrăiască experiența din țara-mamă, unde și-a pierdut, din pricina extremismului, toată audiența, destul de mare pe vremea când conlucra cu membrii Sinaxei Clericilor și Monahilor.
4. Membrii grupării Sava-Staicu au iluzia că ei sunt „cei patristici”, fiind foarte afectați de faptul că au fost vădiți ca schismatici (încercarea de a se scuza mereu că nu sunt schismatici nu face decât să îi acuze și mai mult). Este de remarcat faptul că atunci când erau acuzați de schismă de către ierarhii ecumeniști nu aveau nicio tresărire, deoarece se simțeau apărați de sfintele canoane, dar când îi vădim noi ca schismatici se dezvinovățesc abundent, deoarece știu că noi avem dreptate.
5. Unii dintre membrii grupării Sava-Staicu nu au niciun fel de înțelegere a luptei care se duce, preferând să insulte și să calomnieze ceea ce nu pricep (din acest motiv îl urăsc pe preotul profesor Teodor Zisis, pe protopresbiterul Matei Vulcănescu îl disprețuiesc pentru că îl este direct și fără ascunzișuri, argumentările formulate de noi le consideră „scolastice” pentru că efectiv nu le înțeleg).

Din spusele celor care merg la Rădeni, autorii scrisorii și-au prezentat

“inițiativa mirenilor” și la Rădeni, zilele trecute, în fața părinților de acolo, fără a avea niciun fel de succes.

Într-o predică rostită în luna septembrie, egumenul schitului Rădeni a spus la un moment dat: “la urma urmei, dacă ne-am îngrădit de erezie, ne rugăm la Dumnezeu… dar ce să facem? Suntem noi vreun sinod, tăiem de la Biserică, aruncăm? Nu cred că putem. Eu nu sunt episcop. Cine este episcop, e treaba lui, zic dintre noi, dar nu e niciunul, nu cred că e o problemă… trebuie să ne smerim”. Din păcate în aceeași predică, sfinția sa face eroarea de a sugera posibilitatea votului plebiscitar cu privire la formula de pomenire a ierarhului, după ce mai întâi explică foarte corect de ce se cuvine să fie folosită formula “arhiereii ortodocși” în actualul context, iar nu cea atonită “episcopul nostru…”, arătând, la fel de bine, că ambele sunt corecte.

Acestea par a fi semne timide că părintele Pamvo Jugănaru se îndepărtează de linia extremistă a celor din grupul Sava-Staicu. Faptul că autorii scrisorii recunosc ei înșiși că protosinghelul Ieronim și ieromonahul Andrei se opun considerării tuturor ca eretici și batjocoririi episcopilor mărturisitori este iarăși un semnal încurajator. Plecarea din Rădeni a ieromonahului Spiridon Roșu (se pare ca urmare a participării la adunarea de la Barajevo, de la episcopul Artemie, cu care egumenul schitului nu ar fi fost de acord) și a ieromonahului Xenofont Horga (după unele relatări, din pricina scandalului cu batjocorirea numelui părintelui Iustin) indică faptul că cei de la Rădeni nu mai sunt de același duh cu cei din grupul Sava-Staicu, lucru deplâns de altfel și de autorii scrisorii. Știm că cei mai mulți dintre credincioșii de la Rădeni se opun extremismului schismatic propovăduit de autorii scrisorii și de siteul care a publicat-o, se opun considerării tuturor ca eretici și batjocoririi puținilor ierarhi mărturisitori din lume, se opun considerării Bisericilor bulgară și georgiană ca înșelate etc.

Desigur, Rădeni are un drum lung de făcut până a se întoarce în punctul din plecare din octombrie 2017, când a rătăcit cărarea și a mers în hățișurile în care l-au ademenit cei cu cugetare schismatică.

Într-o singură privință au dreptate autorii scrisorii „mirenilor”: este nevoie de o clarificare a poziției celor care nu sunt de acord cu calea schismatică pe care merg cei din grupul Sava-Staicu și se pare mai puțin Rădeni. Această clarificare trebuie să cuprindă:

1. O mărturisire clară a respingerii deciziilor schismatice de la cele trei întruniri, de la Roman, Satu-Mare, Mestecăniș;
2. O cerere publică de iertare față de toți ierarhii batjocoriți de către colegii de grupare în acest an;
3. O delimitare clară de episcopul Artemie din Kosovo, pe care siteul care publică scrisoarea îl preaslăvește în toate paginile sale;
4. O despărțire fără păreri de rău de monahul Sava, de monahul Efrem, de preotul Staicu, de ieromonahul Spiridon, de ieromonahul Xenofont, vinovații ducerii unei părți a acestei mișcări în derizoriul în care se află acum și a slăbirii capacității de reacție a întregii mișcări;
5. O împăcare cu nepomenitorii pe care i-au batjocorit în acest an în fel și chip;
6. Retragerea binecuvântării acordate tuturor neaveniților de a publica pe diverse siteuri, unde dezonorează numele de creștin și lupta antiecumenistă printr-o revărsare de ură demonică și frustrare patologică.

Nu știm dacă cei de la Rădeni vor face ceva din toate acestea. Dacă o vor face, noi ne vom bucura să îi reprimim ca frați împreună-mărturisitori împotriva ecumenismului și a minciunosinodului din Creta și să îi scoatem în publicațiile noastre din grupul schismatic Sava-Staicu. Dacă nu o vor face, îi vom lăsa în pace, așa cum am făcut-o și până acum. Cu siguranță, nu îi vom șantaja public, amenințându-l cu informarea pliromei ortodoxe despre „aceste lucruri încâlcite” (pe care cu siguranță cei ce au vorbit despre ele în scrisoare nu le-au priceput defel).

Închei cu trei întrebări pentru „patristicii” acrivei ai monahului Sava și (nu știm dacă încă și) ai preotului Staicu:

1. Dacă este adevărat că prin aplicarea corectitudinii teologice, noi, semnatarii Rezoluției din ianuarie, i-am fi readus în comuniune cu ecumeniștii pe credincioși, așa cum afirmă autorii scrisorii, pe baza interpretării absurde a teoriei vaselor comunicante (aceea cu un episcop îl pomenește pe altul, care îl pomenește pe Bartolomeu, care îl pomenește pe papa, care îl pomenește pe satan, de unde rezultă, după această logică, faptul că de la Atenagora încoace toți am fi participat la liturghii satanice, deoarece patriarhii ecumenici de după ridicarea necanonică a anatemelor

i-au pomenit pe papi, care îl pomenesc pe satan, iar patriarhii naționali i-au pomenit pe cei ecumenici), cum se face că această teorie a lor, articulată la adunarea schismatică de la Roman, potrivit căreia toți cei ce nu au întrerupt pomenirea sunt eretici, nu a fost niciodată consemnată în vreun canon al Sfintei Biserici Ortodoxe, iar la Sfintele Sinoade Ecumenice nu au fost niciodată condamnați preoții și popoarele care au fost în comuniune cu ereticii necondamnați până la sinoadele respective, Sfinții Părinți limitându-se la a-i repune în slujire pe preoții care au întrerupt pomenirea ereticilor și au fost caterisiți din acest motiv și a-i condamna și caterisi numai pe începătorii și propovăduitorii ereziei, statornicind celorlalți hotar *de acum înainte*, nu *de acum înapoi*, interzicându-le comuniunea cu cei condamnați ca eretici și scoși din trupul Bisericii din momentul condamnării lor ca eretici?

2. Dacă Sfinții Părinți ai Sinoadelor Ecumenice nu i-au numit și condamnat la sinoade ca eretici pe toți preoții și mirenii ce au rămas în comuniune cu ereziarhii până la sinodul ecumenic, de cele mai multe ori de frică sau neștiință și delăsare, fără a deveni ei înșiși propovăduitori deschiși ai ereziei, chiar dacă Părinții au arătat, cum arătăm și susținem tare și noi, că aceia au greșit neluând atitudine față de erezia respectivă, cum îi numesc adepții „acriviei” pe cei care nu sunt nici propovăduitori ai ereziei, nici semnatari ai ei, nici nepomenitori și care alcătuiesc majoritatea poporului?
3. Dacă toți preoții care îl pomenesc pe ierarh din alte motive decât convingerea eretică (de cele mai multe ori din frică) și toți credincioșii care îi frecventează sunt eretici, de ce oare în Epistola 40 *Către fiul Navcratie*, Sfântul Teodor Studitul îl numește „preot ortodox” pe cel care pomenește ierarhul de frică, chiar dacă recomandă neparticiparea la împreună-slujirea cu el, ci doar cântarea de psalmi și binecuvântarea mesei, iar în Epistola 49 *Către fiul Navcratie* îl numește ortodox pe episcopul care nu a participat la sinod, îl denumește „adunătură mincinoasă”, chiar dar acela îl pomenește pe mitropolitul său, care a fost la sinod și este eretic?

În opinia mea, răspunsul teologic onest la aceste întrebări arată cât de „corectă” este poziția „acrivistă” a grupării Sava-Staicu în raport cu Sfinții Părinți, asupra cărora adepții acestei grupări consideră că au un fel de monopol, și că atitudinea preoților de la Rădeni de a se lepăda de ideile schismatice de la Mestecăniș este

îndreptățită.